

SZYMKOWIAK FRANCISZEK (1897-1940)

Urodził się 14 stycznia 1897 roku w Przyborowie, w rodzinie Macieja i Anastazji z Lipowczyków. Podczas I wojny światowej służył w armii pruskiej. Po demobilizacji wrócił do domu. 7 stycznia 1919 roku, po ogłoszeniu przez Powiatową Radę Ludową przystąpienia do powstania, zgłosił się do kompanii krobskiej i walczył na froncie południowo-zachodnim. Od 8 marca 1920 roku był na froncie ukraińskim, a od 20 maja na froncie litewsko-białoruskim. Zdemobilizowano go 14 lipca 1921 roku w stopniu plutonowego. Od 20 września 1921 roku do 24 maja 1922 roku pełnił służbę w 17. batalionie celnym, który dozorował granicę polsko-niemiecką w południowej Wielkopolsce, na odcinku od Krotoszyna do Kępna. 5 stycznia 1923 roku rozpoczął służbę w Policji Województwa Śląskiego, w Bielsku. Później pracował w komendzie miejskiej. Na stopień starszego posterunkowego został mianowany 1 marca 1925 roku, zaś na stopień przodownika 1 lutego 1937 roku.

We wrześniu 1939 roku w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli radzieckiej i był przetrzymywany w obozie w Ostaszkowie. Został z niego wywieziony 24 kwietnia 1940 roku na podstawie listy NKWD nr 045/1 poz. 4 z 22 kwietnia 1940 roku i zastrzelony następnego dnia w piwnicy więzienia wewnętrznego UNKWD w Kalininie. Jego zwłoki wrzucono do zbiorowego dołu we wsi Miednoje. Był żonaty, miał córkę.

J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 359; *Lista ostaszkowska*, Szczytno 1993, s. 172, nr 5494; *Księga katyńska*, Cz. 1, *Ostaszków*, Katowice 1995, s.59; *Rozstrzelani w Twerze*, Warszawa 1997, s. 292; *Gdziekolwiek są wasze prochy*, Katowice 2003, s. 144; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, s. 912; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 92.